

Áldást, békességet!

Idén a hagyományoktól eltérően négyen állunk itt. Mindannyian sok megható ballagási beszédet hallgathattunk már végig, szebbnél szebb elköszönéseket az iskolánktól, a barátainktól, és az együtt töltött évektől. De mi nem ezért vagyunk itt. Mi inkább azt szeretnénk veletek megosztani, hogy mit jelentett számunkra sziládysnak lenni.

Piszman Zsófia:

Nekem sziládysnak lenni nem csak azt jelenti, hogy ebbe az iskolába járhattam, hanem azt, hogy része lehettem annak a közösségnek, amit ennek az iskolának minden tanulója, tanára és dolgozója jelent. Sziládysnak lenni nekem az az érzés, amikor felsétálok az emeletre a kopott lépcsőkön és eszembe jut, hogy több 1000 diák ment már itt előttem és büszke vagyok, hogy én is egy lehetek közülük. Az érzés, amikor egy sporteseményen egy emberként ordítva szurkolunk a sziládys csapatnak majd együtt örülünk az elért sikereknek. Igazán sziládysnak érzem magam akkor is, amikor a boltban véletlen áldást békességet köszönök, de nem bánom, mert legalább így tudják, hogy melyik iskola tanulója vagyok. A Szilády jelenti nekem az elmúlt nyolc évemet, eddigi életem legmeghatározóbb időszakát. Hálás vagyok, hogy ennek a közösségnek a része lehettem és mindig is büszkén fogom mondani, hogy én sziládys voltam.

Édes Rebeka:

Sziládysként barátákora és közösségekre találhattunk. Tapasztalatokat szerezhettünk és gyakran egymástól tanulhattunk a legtöbbet. Osztályközösségek, szakkörök, tagozatok és a sportcsapatok, akik napjaink központjában álltak. Mindezek tele vannak emlékekkel és barátokkal, akiket sosem felejtünk. Sokszor fogjuk még emlegetni a tanárainktól hallott vagy a velük együtt megtapasztalt eseményeket is, hogy hányszor és milyen butaságokat írtunk le a dolgozatban, vagy hogy kinek milyen csúrcsavaros kifogása volt éppen arra, hogy miért hiányzik az egy hónapja feladott projektje. Nevetve emlékezünk arra, hogy éppen ki hogyan vállalta magára, hogy vezesse a "hogyan halasszunk dolgozatot" hadjáratokat, amik persze, nem mindig voltak sikeresek. A számtalan meme, fotó és aranyköpésekkel teleírt füzet mind emléktárgyakként fognak megmaradni közöttünk.

Varga Luca:

Számomra a Szilády azt a sok kis apróságot, belső poént is jelenti, amit nem érthet, nem tudhat más, csak az, aki ide járt.

Csízmégegyleszcsííz! Húzd ki magad, Béla! Segen und Frieden, Terike néni!

Can you please kirúgni magad alól a széket és felköpni a pilácsot? Faddi itt a legnagyobb király! Tratratra.

Már megint ehetek két hétig A-t. Ne piszkáld a csapatot.

Ez a zsoldár olyan rakendrollos. Kicsit csendesebben UNO-zzatok. Alá, gondolatjellel.

Szűnjél meg, mint a harangöntőszakma. Kérem csatlakozzanak.

Véget ért a móka mára, zárul Roza matekórája.

Most akkor hideg legyen vagy bűdös? Zsebenciklopédia.

Na mit csinál ilyenkor a lusta informatikus? Hol lesz tesink? A vágódeszkán.

Látok benned valamit. Egy jó vasesztergályost. #felacsúcsra

Mi, tanarak értekeztünk. Adydac. Ó balsors.

Ikonikus mondatok és apró jelenetek végeláthatatlan sora: nekem ez a Szilády.

Pintér Zsombor Manó:

Számomra sziládysnak lenni egy közösséghez tartozást jelent. A közösséghez tartozás pedig azt jelenti, hogy ismerjük egymás hóbortjait, már előre tudjuk a reakcióját. Tudjuk, hogy melyik órára kell házi feladatot írni és azt is, melyikre nem. Tudjuk, hogy melyik órán lehet enni, inni, hiszen ez is a közösséghez tartozást fejezi ki, és azt is, hogy ki fogja inkább ezt mondani: tedd vissza a táskádba az üdítőt, nem kocsmában vagy. Én itt itthon érzem magam, és nem csak azért mert több időt töltöttem az iskolapadban, mint a szülői házban, hanem tapasztalom, hogy figyelemmel kísérik és hozzáadnak a lelki, szellemi növekedésünkhöz. Érzem, hogy szeretettel fordulnak felénk, amikor németórán így szólít meg minket tanárnő: virágcserepeim. Számtalan ilyen és ehhez hasonló szép emlékem van, és biztos vagyok benne, hogy nektek is. Ebben összekapcsolódunk, hasonlóak vagyunk, ebben sziládysok vagyunk!

Mind a négyünk beszámolójának közös pontja, hogy sziládysnak lenni egy életérzés. Annak ellenére, hogy most elballagunk, léleekben mindig is sziládysok maradunk.

Ezt mi sem fejezhetné ki jobban, mint azok a sorok, amik már annyiszor remegtették meg az ÁMK falait. Most búcsúzásképpen mondjuk el tehát még egyszer minden sziládys hitvallását: Ki a jobb? Szilády! Mennyivel? Sokkal! Milyen sokkal? Nagyon sokkal! Hajrá Szilády!